

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:

Centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedezéssel, melyben részeselek.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Nyílt tér ára 40 fillér.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Földes Ede

könyvkereskedése

Bethlen-utca 2. sz. alatt.

hova egy lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kérjük t. olvasóinkat, sziveskedjenek lapunkra előfizetéseiket mielőbb megújítani, hogy a kellő számú példányok nyomtatása iránt intézkedhessünk. Előfizetési áraink: Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 korona. Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület tagjai — ha egyszerre fizetnek elő az egész évre — a „Közérdek”-et 10 koronaért kapják.

A választási mozgalmakhoz.

(P. C.) Valamivel korábban indultak meg a választási mozgalmak, mint egyébkor. De nem csoda, mert most a helyzet is más. A végehez közelgő országgyűlés alatt kabinet- és pártválság folyt le, a nemzeti párt beolvadt a szabadelvűbe, a kormányzat rendszere megváltozott, törvények jöttek létre, melyek a jövő országgyűlésnek valószínűleg más arckifejezést adnak, a mandátum-szerzés új korlátok közt történik, és így érthető, ha a jelöltek a megváltozott területen, amely korán csak lehet, tájékozást szeretni iparkodnak.

Azok a jelöltek, kik a jelenleg is birtokukban levő mandátumért versenyeznek, természetesen nagyobb figyelmet érdemelnek, mint az újon főtmerülő nagyságok, kiknek még nincs megbízható mértékük. Ezek közé az n. n. régiók közé tartozik a meg fiatal dr. Werner Gyula képviselő is, ki az imént nyilatkozott zalathnai választói előtt. Beszámolója komoly figyelmet érdemel. Werner-t ha szabad így szólunk, báró Bauffy volt miniszterelnök hozta be a képviselőházba, kinek egyik leghívebb követője volt. A bekövetkezett változást feltétlenül elfogadta, úgy, hogy az új rendszer hivatott tolmácsának tarthatjuk őt annyival inkább, mint hogy, mint a felhivatalos „Magyar Nemzet” főmunkatársának, alkalma van a kormányelnök intencióit a legfinomabb árnyalatokig ismerni. Beszámolójában legfontosabbnak tetszik nekünk, amit az Ausztriával való kiegyezésről mondott. Az örendelkezési jog és a viszonság alapján álló jelenlegi viszonyt 1867 óta a legjobb alknak tartja Werner és szerinte a kormány a közös vámtérület alapján óhajt egyezkedni Ausztriával, s hazafias kötelességehez híven el van szánva ezen az alapon megvalósítani az ország mezőgazdasági és ipari érdekeit. De e kiegyezésben nekünk nevezetesen változtatni, a magyar államot Ausztria fejis tehenevé tenni nem engedheti. Ha

igazságos, méltányos kiegyezést létesíteni Ausztria makacsodása vagy éppen ellenállása miatt nem lehet, akkor at kell térni az önálló vámtérületre, habár ez nagy kockázatokkal járna is.

Ez a gondolatmenet nem új ugyan, az önálló vámtérület mindig az az erős vár volt, melybe visszavonulhatunk, ha Ausztriával nem tudunk megegyezni; de bizonyára különös intézkedése lenne a sorsnak ha olyan orthodox Deákista, mint Széll Kálmán, lenne kénytelen a törvény alapján a végkövetkeztetést levonni s a nemzetet a közösről a külön vámtérületre átvezetni.

Széll Kálmánról és politikájáról a lelkesedés legszebb szavaival nyilatkozott Werner: e politika — úgy mond — Deák nagy iskolájának méltó folytatása. Ez a politika, mint valami királynő, ragyogó sikerek értékes gyöngysorát viseli nyakán. Ez a politika általában is, nemzeti is, okos is, tartalmában nemes, formájában klasszikus; nemesak együtt tartja, de mindjobban összeforrasztja az új, értékes politikai erőket gyarapodott szabadelvű pártot, melynek tagjai, régiék és újak, versenyre kelnek egymással Széll Kálmán politikájának odaadó támogatásában.

Széll Kálmán államférfiúi kvalitásainak e himnusz a nemzet érzelmének ehoja, mely mindannyiszor hallható, valahányszor a választók összegyűlenek.

A m-igeni választó kerület zalathnai választóinak üdvözléte.

Dr. Werner Gyula képviselői beszámolója alkalmával választói Széll Kálmán miniszterelnökhöz a következő táviratot küldték:

„A magyarigeni kerületnek zalathnai választói, dr. Werner Gyula országgyűlési képviselőjük beszámolója és újból való jelölése alkalmából, mely tiszteletnek, tántoríthatatlan ragaszkodásnak és törhetetlen bizalomnak érzelmeivel köszöntik nagyméltóságodat, ugyanis mint az ország miniszterelnökét, ugyanis, mint a szabadelvűpárt győzelmes vezérét. Azok a tündöklő kormányzati sikerek, amelyek nagyméltóságod politikai utját bevilágítják, nagy nemzeti célokoknak állanak szolgálatában. Nagyméltóságod politikája, amely módszerben beküldény, de lényegében hajthatatlan, tartalmában szabadelvű és nemzeti, megnyilatkozása formáiban klasszikus

— általában hat egész közeletünkre. A politikai mellett civilizatorius befolyása is van a magyar társadalomra. A zalathnai szabadelvűpárt nevében: Molnár Károly.”

Lukács László pénzügyminiszternek a következő sürgönyt küldtek Markt-Ausseebe:

„A magyarigeni kerületnek zalathnai választói, dr. Werner Gyula országgyűlési képviselőjük beszámolója és újból jelölése alkalmából, mely tiszteletnek és hálás ragaszkodásnak érzelmeivel üdvözlök méltóságodat, Zalathna legelső polgárát, aki nehéz, felelősségteljes állásában mindig az ország javát munkálja s akinek személyét, kiváló szolgálataira való tekintettel, polgártársainak nagyrabecsülése övezi körül. A zalathnai szabadelvűpárt nevében: Molnár Károly.”

Podmaniczky Frigyes bárónak, a szabadelvűpárt elnökének a következő táviratot küldték:

„A magyarigeni kerület zalathnai választói, dr. Werner Gyula képviselőjük beszámolója és újból való jelölése alkalmából, a nagyrabecsülésnek érzelmeivel üdvözlök Nagyméltóságodat, aki ifjú kora óta a leguagyobb odaadással, ideális lelkek ifjú tüzevel szolgálja nemzetet, s aki ragyogó példányképe marad mindig a tiszta és önzetlen hazaszeretetnek. A zalathnai szabadelvű választók nevében: Molnár Károly.”

Zeyk Dániel főispánhoz a következő táviratot intézték:

„A magyarigeni kerületnek zalathnai választói, dr. Werner Gyula országgyűlési képviselőjük beszámolója és újból való jelölése alkalmából, oszinte igaz tisztelettel üdvözlök méltóságodat, aki Alsófehér vármegyét mindig az okosságunk, tapintatnak és jogtiszteletnek erkölcsi eszközeivel kormányozta, aki tehát Széll Kálmán jelszavának: jognak, törvénynek, igazságnak, vármegyénk területén mindig érvényt szerzett. A zalathnai szabadelvűpárt nevében: Molnár Károly.”

Werner Gyula beszámoló beszéde Zalathnán július 14-én.

Igen tisztelt választó polgárok!

Új választások küszöbén állunk. E Fekete kapu szorongó érzéssel ha át lépünk, hogy ki kerül vissza közülünk elve a nemzet tanácsába, — ki tudná előre megmondani? Mert e kapu fölé sok, attól felek, nagyon sok jelölt számára az van felírva, ami Dante szerint

TÁRCZA.

Aranyzinó, sőt aranyos dolog nagyon sok van a világon, de a valódi színaranyból vajmi kevesnek jut ki a sors ritka kedvezéséből. A lakodalom is ilyenek. Az esküvő napján ragyog minden a boldogságtól s a szerelmtől; de ugyan hányan vannak a boldog párok közül, kik 10—20 esztendő múlva is oly édes, oly igaz szeretettel tekinthetnek egymás szemébe, mint akkor, midőn sirig tartó hűséget esküdtek egymásnak? És ime ismerünk körünkben egy kiválóan derek házaspárt, kik ötven éven át, jó és balsorsban esüggedetlenül, reményteljesen, igazi hűséges ragaszkodással egymás iránt, fáradhatatlanul munkálkodtak, szeretve öveiktől, tisztelve polgártársaiktól. Ötven éve már, hogy egybekeltek, abban az időszakban, midőn hazaszerte reményvesztve, elesüggedve, vagyonuk romjain keseregve éltek bus napjaikat az emberek és ime most, midőn Nagy-Enyed város derek polgára id. Winkler János és neje megünnepelik f. hó 22-én egybekelésük ötvenedik évfordulóján az aranylakodalmat: nem az eltöltött évek sokasága, nem a valóban ritka ünnepélyes alkalom, melyet oly kevesen érhetnek el e földön, hanem az igazán aranytisztba nemes jellem, az egyenes puritán polgári felfogás szóban és tetteben, a házastársak hűséges, változatlan szeretete az, mely ötven éven át egy

szébb és jobb jövőben való erős bizalommal és kitartással párosulva méltó lett arra, hogy örömmünnepe legyen egy derek családnak és nagyszámu tisztelőinek. Ötven éven át bizonyára sok megpróbáltatáson ment át életük, de nem esüggedtek soha. Ötven év alatt a balsors sokszor meglátogatta őket, de nem tudta levérni, mert erős lélekkel bíztak Istenben, önmagukban és szerető szívvvel egymásban.

Most, midőn eltűnik alkonyát élik, ez alkony aranyos és derűs. Nincsenek kifáradva az élet súlyos gondjaitól, s az a 80 év, mely id. Winkler János vállát nyomja, a kedves emlékek s az őket környező szeretet fölemelő hatása alatt nem teher neki. Őt gyermekük és 17 unokájuk gyűl köréjük ez ünnepnapon üdvözlőkre, s midőn én, házuk régi barátja, hírlapírói tisztennel fogva is, megemlekezem e ritka kedves ünnepélyről, bizonyára egész polgárságunknak és számtalan tisztelőiknek üdvözlőletét tolmácsolhatom azon benső óhajtással, hogy az isteni Gondviselés e kitűnő házaspárt gyermekeikkel és unokáikkal együtt minden jóval áldja meg évek hosszú során keresztül, hogy életük példáját követve mindnyájan boldogulhassanak.

Id. Winkler János 1821. apr. 21-én Szász-Sebesen született. Kora ifjúságában néhai bátyja Winkler Sámuel kereskedésbe jutott Kolozsvárt s kiképeztetése után 1840—1844-ig néhai Karvazy József kolozsvári nagykereskedő vette magához, kinek bizalmát annyira megnyerte, hogy 1844. szeptemberben Nagy-Enyedre küldte s itt egy fióküzlet vezetését bízta a fiatal emberre, ki azt — ott, ahol most Lázár József péküzlete van, a Cirner-ház

mellett — ületi ügyességevel és szorgalmával hamar virágzásra emelte. De közbe jött 1849. január 8-án Enyed szomorú pusztulása, s Winkler ott hagyva kedves városát és üzletét, kénytelen volt menekülni. Tövis felé igyekezett s utközben kevés pénzből kizsarolva, a Prodan védelme alatt menekült enyediékkal előbb Tövisre, majd szülőföldjére huzódott. 1849. husvét tájt Csányi kormánybiztos és Szilvási Miklós védelme alatt Kolozsvárra ment s ott üzletvezető volt 1851-ig, midőn ismét Nagy-Enyedre tért vissza és itt a dr. Váradi fele házból önálló üzletet nyitott. Ez év júliusában meg is házasodott, nőül véve Scheidel Mária-t, kivel igazán boldog családot alapított.

Id. Winkler János a pontos, reudes, szigoruan lelkiismeretes, végtelenül munkás régi kereskedők mintaképe, és ugyanezen szellemben nevelte nemcsak gyermekeit, hanem üzlete alkalmazottjait is, kik közül első és legkedvesebb „neveltje” id. Cirner József volt. Üzletét nemcsak egyszerű kenyérkeresetnek tekintette; magasabb hivatást is látott a kereskedői pályában, melyet fejleszteni, emelni, a kereskedői ifjúságot menedzselni, alaposabban kiképezni hazafiai kötelesség. Ezt belátva, kereskedő társaival már 1856-ban megalapította a „Nagyenyedi kereskedő-társulatot”, mely ma is virágzik 4000 korona érnthetetlen alapítókével. E társulatnak Winkler János pénztárnoka, később — a folyó évig — elnöke volt, midőn attól agkorára hivatkozással megválvá, közbizalomból Cirner Józsefnek adta át, míg őt magát ezen tisztas testület örökös diszelnökévé választotta.

De ilyen igazán boldog, megelégedett életet csak

a pokolnak kapujára: Lasciate ogni speranza! hagyjakot kívül minden reményt.

Ami engem illet, vagy az önk megbízólevelét mutatom be a képviselőház mélyen tisztelt elnökének, vagy senkiét. Mert ha ily jóindulatu, hazafiás polgárság ragaszkodását, hozzám való szeretetét, politikai bizalmát — ezt a Dárius kincsét — őt rövid esztendő alatt el tudtam pocsekolni, akkor megérdemlem, hogy min' tekozlót, gondnokság alá helyezzenek. Már pedig méltóztatnak tudni, hogy törvényeink értelmében képviselő nem lehet, aki gondnokság alá kerül.

Azért vagyok itt, hogy beszámolót mondjak még pedig lehetőleg rövidet. Rövidet, mert baráti körben, de itt, Zalathnan, a nagy nyilvánosság előtt is, egyszerű beszámoló politikai tevékenységéről beszámoltam. Olyan beszámoló pedig, aminőt pártunk jelesei és vezérei szoktak mondani, tudniillik az országos politika minden kérdésére kiterjeszkedőt, nem tarthatnak egy kis nagy-képűség nélkül. Ha volna is kedvem mondani ilyent, elszántan tulleve magamat Knigge illemtanának szabályain, amelyeket pedig neha a fiatal politikusoknak is illik betartani, — biztosítom önöket arról, hogy a magyar politika érdekében egy falevél se mozdulna meg — ekesszólásomtól. Ellenben önök, az ország legjókabban eszű s legtisztességtudóbb polgársága, melten gondolkodnak magukban nagy fejesváltások között: ez a mi képviselőnk hasonlít a szekerrud végén ülő legyhez; azt hiszi az istenadta, az ország szekerét ő segíti ki a nagy politikai kérdések kátyujából. Nos, hát ennek a rud végén ülő virgonc, önézetes és értelmes politikai legyenek a szerepét — az önk kegyes beleegyezésével — bárki másnak szívesen átengedem. (Halljuk! Halljuk!)

Végül: rövid lesz a beszámoló, mert a rendező urak ügyessége hölgyeket edesgetett ide, beszédem meghallgatására. A politika e gyanutalan, kedves áldozatainak tartozom azzal az udvariassággal, hogy unatkozásuk idejét lehetőleg rövidre szabjam. (Általános tetszés és derűség.)

Az új összeférhetetlenségi törvény.

A képviselőházat s a közvéleményt az utóbbi időben főleg két kérdés foglalkoztatta: az összeférhetlenségi törvény szigorúbbá tételének és a közigazgatás egyszerűsítésének kérdése.

Sokan az új összeférhetlenségi törvény anyagi rendelkezéseitől s még inkább szellemétől magát a szabadelvűséget feltették. Mások, az ugynevezett szigorító eljárásában, az ipárnak és kereskedelemnek áldozását látták. Sőt akadnak, akik az elődöi tervezet átdolgozására kiküldött hetes albizottság tanácskozásában a francia forradalom jakobinusainak az ipar és kereskedelem iránt érzett rövidlátó gyűlöletét vélték feleledni; akik a hetes albizottság minden békességes tagjában egy-egy Barrer Bertrandot látták, aki a konventben nyíltan hirdette, hogy az iparos és kereskedői osztály „az egyetlen arisztokrácia, amelynek kirtása még hátra van“.

E két utóbbi állítást nem veszem komolyan. Annál

oly nő oldalán érhetett el Winkler János, minőt ő bir nevében: Scheidel Máriában, nehai Scheidel József, Mannheimból a Bethlen-főiskola meghívására ide telepedett építész és neje Szerbus Erzsébet leányában, ki Nagy-Enyeden 1828. márcz. havában született. Édes atyja kiváló szakember volt; ő építette a Bethlen-főiskola piaczori déli oldalát, a régi városházat — most „Nemzeti Szálloda“ —, a régi miriszlói hidat stb., aki 1842-ben hunyt el, Winkler Jánosén kívül olyan derek utódokat hagyva, mint özv. Kövrig Tivadarné Scheidel Katalin, e nemes szívű, jó lelkű, magas műveltségű nő, és Scheidel József, e kiváló polgártársunk.

Id. Winkler János és nejét szép családdal áldotta meg az Isten; 10 gyermekük volt, őt most is életben van, és pedig két fia, u. m. János, ki átvette édes atya üzletét, s mint lelkes, buzgó polgár, társadalmi életünk kedvelt tagja, általán tisztelt férfi. Neje: Lázár Cecília és gyermekei: Cecília, János, Gyula, Katiúka képezik boldog családját. A második fia: dr. Winkler Albert, Nagy-Enyed városi tisztí főorvosa, minden társadalmi és különösen orvosi szakügy buzgó pártfogója és munkása, oldalán kedves nevével Janosó Gizellával. Három élő leányuk: Mária, Hegedűs Gyula sopronmegyei államépít. hiv. főnök, főmérnök neje, János, Gyula, Katiúka; Szász József nagyenyedi főszolgabíró, vármegyei kiváló főtisztviselőjének neje, Pál, József, István, Ilonka és Jánoska gyermekeivel; Flóra, Bójtke nálmán marosújvári tevékeny főszolgabíró neje, továbbá nehai kedves leányuk Izabella ferj. Bodolla Lajosné gyermekei: Mariska és Izabella képezik azt a szép családi kört, melyre az aranylakodalmos, lélekben ifjú derék pár igaz megelégedéssel tekinthet.

T. B.

kevesebé, mert nincs Magyarországon iparos és kereskedő, aki az összeférhetlenségi esetek szabatos megállapításában érdekeik és tekintélyük ellen intézett támadást látja. (Ugy van!)

Azoknak, akik ez új összeférhetetlenségi törvényt egy zimankós, reakcionárius korszak előszelének tartják, amelytől a szabadelvűség dideregve húzza össze tündöklő szárnyait, azt felelem: nézzétek ama nagy-növű államferfiakat, akiknek az új törvény megalkotásában részük van. A szabadelvűség évkönyvei tele vannak ilya küzdelmek emlékeivel, nevük, alkotásaik, eszméik dicsőségével. Kinek volna batorsága azt mondani róluk, — azt mondani Széll Kálmánról és Szilágyi Dezsőről, — hogy olyanok, mint Saturnus: a saját gyermekeik vérelé táplálkoznak? ... (Zajos helyeslés.)

Nem, tisztelt választópolgárok! Az összeférhetlenség ügye s mind az a kegyetlen, kínos személyi hájsza, ami vele, mint pök a halójával, összeszővődött s a lefolyt öt esztendő alatt annyi parlamenti izgalomnak vált forrásává, ez a veszedelmes fegyver, amelyet annyiszor villantották meg a szabadelvűpart feje felett; ime, kicsorbult éllel, a földön hever.

A szabadelvűség ellenségei kinyujtanák meg érte, vad sóvárgással, a kezüket, de hasztalan. Ezt a fegyvert örök időkre kicsavarta kezükből egy epp oly okos, mint elszánt szabadelvű politikanak az önzetlensége. (Helyeslés.)

A szabadelvűpárta, amely a törvényt megalkotta, még rafogni se lehet ezentúl, hogy makacs akadály a közszellem idealisabb fellendülésének; hogy nagy és önzetlen elhatározások magaslataira felemelkedni nem tud; hogy szívesebben idozik lent a hegy lábánál, de nem a szabadságot jelentő sivatag pusztakon, ahová Mózes kivezérte népét, hanem az egyiptusi kövér legelőkön.

Az összeférhetlenségi törvény szigorúbbá tételének ezek az erkölcsi eredményei; de vannak politikai következményei is. A magyar képviselőház ellenőrző képessége, a hatalommal szemben, bizonyára növekedni fog. Az anyagi függésnek s az érdekléi lekötözöttségnek esetei szűkebb térre szorítottak. (Tetszés.)

De, legyen bár azoknak igazuk, akik azt jósolják, hogy az új összeférhetlenségi törvény is olyan háló, amelyben a kis halak benn akadnak, a nagy halak ellenben belőle kiszabadulnak: maga az a törekvés, hogy akkor, mikor mindenfelé a világon a népképviseleti rendszer bukása veti előre árnyékát, a magyar képviselőház igyekezik magát reformálni, erejét, tekintélyét, függetlenségét s vele a lelkeken gyakorolt hatalmát visszaszerezni; maga ez a törekvés oly tiszteletreméltó, hogy az ország jövője érdekében kívánunk kell, hogy ezek az érdekes kísérletek teljes sikerre vezessenek. (Zajos Ugy van!)

Egy dolgot azonban mélyen sajnálok. Sajnálok, hogy e törvény következtében több hasznos, munkás, tehetségben és lélekben egyaránt kiváló tagját veszítheti el a Haz. Közűtik olyanokat is, akik diszei a közéletnek s megbízható támaszai pártjuknak. Ők egy nagy eszmé győzelmének az egyeni áldozatai.

A közigazgatás egyszerűsítése.

A másik fontos kérdés, amivel a képviselőház legutóbb foglalkozott, a közigazgatás egyszerűsítése. Széll Kálmán, jellemző szerenységgel, így nevezte el javaslatát, amely pedig a legtörműszettebb mindazon javaslatok között, amelyeket 67 óta a közigazgatás érdekében kormányok előterjesztettek. Ez a törvény olyan, mint az erdő mélyén látható lábnyomok: bizonyítja, hogy egy kiváló elme járt itt, egy kiváló elme foglalkozott sikerrel Magyarországnak legnagyobb és legnehezebb kérdésével, az olesó, gyors, közvetlen és igazságos közigazgatással.

A régi magyar közigazgatás jobb volt hírével. A táblabiro-világot nem egyszer kigunyoltuk, pedig nem csak az alkotmányt mentették meg akárhányszor a vármegyék, de a népet is jól elkörmányozták.

Közigazgatásunk abban a mértékben romlott, amely mértékben eltávozott az ősi hagyományoktól s külföldi példákat majmolva, eltért a nemzet természetétől, véralkatától, jellemétől.

Széll Kálmán javaslata visszatérést jelent a természetes alapoz, a nemzet jelleméhez. A sok irka-firkától, fölösleges hivatali sallangtól, az érdembeli munkát megőző aktagyártástól, az eljárást megnehezítő sok huzavonától igyekszik megszabadítani a közigazgatás élő szervezetét.

Azon a ezimen, hogy a közigazgatás államosítása ugyanis küszöbön van, holott szerintem — legalább ebben az alakjában — a feltámadás minden reménye nélkül be van zárva s be is van balzsamozva egy két-szakasos törvény sirboltjába: szépen összetették a kezűnket és hagyjuk dűledeznit a megyei közigazgatás ősi épületét. Széll Kálmán elejét vette a további dűledezésnek, s hogy elejét vette, nagy dolgot cselekedett.

Mert akár hamar elkövetkezik a közigazgatás álta-

lanos reformjának ideje, akár elődázák a közbejött események: az egyszerűsítési törvényekre mindkét esetben szükség van. Ha a reformok hosszabb időre elmaradnak, akkor a részleges javítás nem késhet tovább. Ha pedig a reformot az új országgyűlés legsürgősebb teendői közé veszik fel: akkor az egyszerűsítési törvényt úgy kell tekintetünk, mint a nagy, korszakos műnek szerencsés — szálláskészítőt. (Élénk helyeslés.)

A hét éven aluli s a hét éven felüli elhagyott gyermekek ellátásáról intézkedő törvényeken az emberszeretet harmata és zománca csillog. A Széll-kormány nagyszabású társadalom-politikai terveit jutnak kifejezésre bennük. (Tetszés.)

A belügyminisztériumban serényen készülnek a közigazgatás államosítására vonatkozó javaslatok. Van okom hinni, hogy e javaslatok nem követik a lex Szaparyana merev központosító törekvéseit. Sőt gondjuk van rá, hogy életképes önkormányzati szervek alkottassanak; hogy a megyék és városok önkormányzata, amelyhez nemzeti küzdelmeink oly dicső emlékei fűződnek, fenntartassék, sőt erejében s hatályában növekedjék. (Élénk helyeslés.)

(Vége következik.)

Tanügyi lap Alsófehér vármegyében.

Alvinez-Borberek, 1901. júl. 17.

E cím alatt vettük azon értesítést, hogy egyesek egy tanügyi folyóirat megindításán fáradoznak.

Van-e ilyen lapra szükség?

Megyénk földrajzi helyzete, az iskolák sokféle jellege, nyelvészeti elkülönítése, továbbá azon állapot, hogy az állami iskolák tanítói az ország minden részéből vannak ide helyezve, és ezeknek gyakori változása régóta emészté tanítói karunk összetartását. Aki figyelemmel kíséri ezen vármegye tanítóságát, észreveszi, hogy összetartása apad, egymáshoz való ragaszkodása csökken, szívében a kartársi szeretet csak pislogó mécsként világít. A régi gárda, mely annyi szép eszmét megtestesített, mely szeretettől vezérelve a ma kivított jogainkért harcolt, ritkul, s a fiatalabb nemzedék nem lép nyomdokaiba, jelszava: „ki-ki magának“; közös oltárra áldozatokat rakni: nem éppen erényei közé tartozik. Tudom én, hogy amidőn a nélkülözések sürű felhői takarják az ember gondolatvilágát, midőn érzi, tapasztalja, hogy szegényes helyzete állásával és képzettségével össze nem harmonizáló állapotba sodorja, midőn vissza kell magát tartania attól, mit tőle a művelt társadalom kíván: akkor a hivatásérzet mellett is kartársi szeretete meglazul. De — én Istenem! — hát veteránjaink nem küzdöttek nyomorral? Hát az elfemetett század nyolcvanas és kilencvenes éveiben működő tanítóknak az ágya rózsákkal volt kirakva? S ime: a sok szép eszmét diadalhoz juttatták!

Ezeket látva, hangosan kiáltok fel: megyénk tanítóságának szüksége van oly lapra, mely kapcsolást képezend mindnyajunk közt, mely megismertet bennünket egymással, távol tartja tőlünk a szétvonás ördögét, buzdít a jóra!

Nagy köszönettel tartozunk mi a megyénk területén megjelenő politikai és társadalmi lapoknak, s ezek közt legelső sorban a „Közérdek“-nek. Sok jó akaratú munkálkodnak a mi ügyünk érdekében; de mindenki beláthatja, hogy ezek a mi ügyeinket illetőleg csak közvetve szolgálhatnak érdekeinknek. Egy társadalmi lap hivatása, hogy nem egy irányban, hanem mindenfelé szórja nemesítő igéit.

Saját közönyünkre van szükségünk, mely e megye tanítóságát tömör konglomerattá alakítaná át. Minden tanító át legyen hatva annak igaz voltától, hogy „Egy mindnyájáért s mindnyája egyért“ jelszóval munkálkodva, boldogulni fogunk. E megjelenendő tanügyi lap mellé csoportosuljunk mindnyajan; hiszen bármely iskolában működünk is, a haza ifju nemzedékének erkölcsi és anyagi haladását vagyunk hivatva előmozdítani. Testületi szellem a közös munkát áldásosabbá teszi; és e lap fogja is ápolni ezen szellemet!

Sorakozunk közös lapunk melle, mely vérünkön kívül, esontunkból csont leend.

„Egy mindnyájáért s mindnyája egyért“!

Ertül Vendel.

Vegyes hírek.

— **Dr. Nagy Albert honvéd főtörzsorvos** pár napig városunkban időzött, s ez alkalommal a Magyar-utczában emelendő házának építését indította utba.

— **A központi választmány** f. hó 17-én Csató János kir. tanácsos elnöklété alatt gyűlést tartott, a beérkezett 3 felszólalás tárgyában határozatot hozott s az 1902. évi országgyűlési választók elkészülendő névjegyzékeinek aláírásával az elnökön és jegyzőn kívül Bánffy Kázmér bárót és dr. Varró Lászlót bizta meg.

— **A Tisztviselői Kongresszust Előkészítő Központi Bizottság** azzal a kérelemmel fordult az összes vidéki bizottságokhoz, miszerint csatlakozásukat 8 nap alatt bejelenteni s a kongresszus alakulását és tárgyalási anyagát illető javaslatokat és közleményeket beküldeni sziveskedjenek. Minthogy az Elnökséghez több megkeresvény is érkezett, melyek felett érdemlegesen határozni kellene: a közgyűlést folyó hó 25-én d. u. 6 órára (a Két Hattyu szálloda teli éttermében) összehívom. Az elnök távollétében: Uray társelnök.

— **A „Szegény tanulókat segélyező kör“** folyó évi aug. hó 15-én színi előadással, énekkel, zenevel és táncvizsgálommal egybekötött nyári mulatságot rendez, tekintettel arra, hogy az idén is nagyon sok szegény gyermek felruházása szükséges, saját pénztára javára. A mulatság egyes számaina a legkiválóbb műkedvelők fogják előadni.

— **Lemény Brán János püspök végleges sirba helyezése.** Az 1848/49-diki szabadságharc idejében, amint tudjuk, Lemény Brán János volt Balázsfalva a fogarasi gör. kath. püspök, akit magyar hazafias erelméje miatt Bécsbe vittek fel; ott elte végso éveit a ferencziek kolostorában, ott halt meg 1861. márczius 29-én és ott temették el. Nehai Pappfalvi Constantin nagyprepost végrendeletében bizonyos összeget hagyott azon célra, hogy Lemény földi maradványai Bécsből Balázsfalvára szállíttassanak. Ezen kegyeletes végakarathoz képest nevezett püspök földi maradványai f. hó 17-én éjjel érkeztek nagy esendőben Balázsfalvára és helyeztettek örök nyugalomra az előirt vallási szertartások mellett, de szintén a legnagyobb esendőben.

— **Villámcsapások.** Szerdán f. hó 17-én délj. 12 órakor Nagy-Enyeden az Órhegy felől emelkedő sűrű sötét felleg az azelett derült fényes nappal csaknem sötét éjje változtatta. Megeredt a sűrű zápor, hatalmas dörgésektől kísért, alantjáró, vízszintesen száguldó villámok biztattak sűrűbb hullásra az olykor enyhülni kezdő záport. Lehet, hogy több lecsapás is történt, egyről bizonyosat tudunk; ez az özv. Lengyel Gáborné szentkirályutezai kertje végén egy öreg ákáczfát hasított végig s erről egy közeli kerítés-támaszra esapott át. Hir szerint egy másik villám a szentkirályi határon az arató-népség közé sujtott le s két torozkói asszonyt földre sujtott, talán meg is ölt.

— **Papválasztás.** A marosvásárhelyi ref. papi állást mult vasárnap délután töltötték be. Öten voltak jelölve, u. m. Biró András mezőbándi, Ignác László kovásznai, Molnár László kolozsvári, Pátkai János sövényfalvi lelkészek és Szász Béla püspöki titkár. Legtöbb szavazatot (165 közül 125-öt) Biró András mezőbándi pap nyert s így ő lett Maros-Vásárhely ref. papja. A választást megfelelebbeték.

— **Mulatság.** A helybeli Iparosok Önképzőköré aug. hó 4-én zártkörű táncmulatságot tart a setatéri tánczshelyiségben, melyet előre is melegen ajánlunk a közönség figyelmébe. A meghívókat a napokban küldi szét a rendező bizottság.

— **Igy jó az.** Örvedetesen tapasztaltuk, hogy a városi rendőség a csütörtöki hetipiaczon mindazon sünges kereskedőket, kik nem a vármegyében laknak, és mindazon gyalogos tótokat, kiknek házaló könyvük nem volt, a vásárból kitiltotta, s a házaló kereskedőknek a kirakodást nem engedte meg. Ilyen erőlyes eljárás mellett, különösen ha — amint a rendőség csütörtökön is tette — még a rossz métereket is összeszedi, alapos kárításunk lehet arra, hogy a helybeli kereskedőket károsító, adót nem ismerő idegen elemek a hetivásárainkról elmaradnak. Nem kevésbé helyesen eslekednek a városi rendőség, ha a kirakodást a drótos tótoknak s annak a sok ócskaszeresnek, játékarusnak, harisnyát és galandot árulóknak sem engedne meg, vagy legalább őket igazolvány váltására kényserítene.

— **Felhívás az „Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület“ tagjaihoz.** Ellenére annak, hogy az év első fele elmúlt, a fent nevezett egyesület pénztárába az egyesületi tagsági díjak olyan kis mértékben folynak be, hogy az egyesület tisztelt tagjait ez uton is kénytelenek vagyunk felhívni a tagsági díjak sürgős befizetésére. Különösen nagy mulasztás terheli a tagsági díj fizetés tekintetében a vármegye községeit, kikhez külön is azon kéréssel fordulunk, hogy kötelezettségüknek augusztus havában a szolgabírói hivatalhoz kiküldendő nyugtáik kiváltásával eleget tenni sziveskedjenek. A tagsági díjak Balogh Ferencz városi főjegyző, gazdasági egyesületi pénztárhoz, Nagy-Enyedre küldendők.

— **Szabó és cipész iparosaink** figyelmét felhívjuk a kormány által a jövő ősz folyamán Kolozsvárra rendezendő szabásati tanfolyamra. A tanítás teljesen díjmentes. Tudunkkal városunkból még eddig senki sem jelentkezett; pedig cipész és szabó iparosaink nagy részére ráférnének egy ilyen tanfolyamból származó előnyök. Különösen az iparos az, aki a mai lázas versenyben csak úgy állhatja meg a helyét, ha

minél jobban kikepézi magát. Hisz a jó pap is holtig tanul. Tekintettel arra, hogy a jelentkezők határideje nem sokára lejár, ajánljuk iparosainknak, hogy a tanfolyamra saját érdekükben minél előbb és minél többen jelentkezzenek.

— **A Nagyenyedi Épület-lakatosárugyár rt.** eleiben nevezetes fordulópont van közelgőben. Amint már többször megirtuk, gyártmányaival fölkelte a legmagasabb kereskedelmi körök érdeklődését. Mivel pedig a gyár jelen korlatolt helyzetében nem tudja a tömegesen érkező megrendeléseket elfogadni és effektuálni: fölmerült a gondolat, hogy Kolozsvárra vitessek, hol állami és városi támogatással, nagyobb alapítókevel, tehát nagyobb erkölcsi és anyagi erővel új és biztatóbb jövője lesz. Ebben az ügyben az előkészület már annyira haladt, hogy a lakatosárugyár igazgatósága s a Kolozsvárt alakuló új társulat megállapították s alá is irattak. Ha a részvenytöke jegyzése megtörténik, azonnal hozzáfognak a kolozsvári gyárépület emeléséhez. S itt valószínű fog Hegedüs miniszter böles és kedvencz ideája, hogy a gyári termelés és a kisiparos közimunkája egyesítessenek.

— **A torjai kénbarlang halottja.** Nagykörösi Buz Ferencz a furdóidény kezdetétől a torjai Bálványosfürdőben tartózkodott mint furdó-vendég. Alig 28 éves, csinos fiatal, intelligens ember volt, s bár némi buskomorságot némelykor lehetett rajta észrevenni, senki se hitte róla, hogy megunta ifju életét. Folyó hó 10-én eltávozott hazunnan setalán. A kisebb kénbarlang felé vette útját. Oda érve, a barlang köböl rakott bejáratát szetrombolta, bement a barlangba s ott lefeküdt. Az ott kigőzölgő kengáz és szögáztól természetesen megfulladt. A szerencsétlen öngyilkos lett.

— **Lezuhant hegy.** Csikmegyében, Csikszentmihálynál, a folytonos esőzés és a folyók aradása következtében egy hegy alázuhan és hatalmas tömeggel a vasuti pályatestet is elborította. Gyimes és Sepsi-Szentgyörgy között közlekedő vonatok e miatt néhány órai késéssel érkeznek állomásaikra. Az elzárt területen a közlekedés atszállással történik.

— **Állami akció a kolozsvári fazekasok érdekében.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara előterjesztése folytán a fazekas-ipar termelési és értékesítési viszonyainak tanulmányozására e hó 11-én Kolozsvárt járt Örley János agyagipari technikus, miniszteri kiküldött, aki aznap délelőtt megtekintvén több fazekas- és kályhas-mester telepet, tanulmányozta a termelési módokat. Délután a keresk. és iparkamara helyiségeiben a fazekas-ipartársulat kiküldöttjeivel értekezletet is tartott, mely alkalommal ajánlatba hozott, hogy fazekasaink közös termelésre szövetkezetbe egyesüljenek; biztosította a kiküldött a megalakuló szövetkezetet, hogy a közös műhelyt a keresk. miniszter ur agyagáru- iszapoló- és mázagörölő gépekkel felszerelje s a szövetkezet részére penzsegélyt is fog rendelkezésre bocsátani. A szövetkezet az értekezlet elyben el is fogadta és a kiviteli módokat megbeszélésre és a szövetkezet létrehozására a kiküldöttek vállalkoztak. A kiküldött azon javaslatát, hogy a fazekas-iparosok részére vándor tanító küldessék ki akik őket a mázag különféle hasznalati módjaira, az agyagnekem elkészítésére tanítsa meg, a bizottság hállás köszönettel fogadta. Eppen olyan köszönettel fogadták kályhasaink a min. kiküldött azon ajánlatát is, hogy részükre magyar stílu kályha-mintákat készített és bocsát rendelkezésükre, mely alapon a „Dániel“ rendszerű kályhák új alakban készíttessenek. Kéltámba helyezte a kiküldött a keresk. miniszter előtt a fazekasok azon óhajának tolmácsolását, hogy a tüzelő anyagot az erdőkínestár kedvezményes árban bocsassa rendelkezésükre.

— **Munkátlanok segélyezése Belgiumban.** A genti városi tanács elhatározta, hogy a munkátlanok segélyezésére szolgáló pénzalapot évenként 10.000 frankkal támogatja. Ezt a határozatot a tanács 22 szóval hozta 15 szó ellenében. A kisebbség egyebiránt nemcsak nem volt ellene a segélynek, de 10.000 helyett 20.000 frankot akart volna megszavaztatni. Az antwerpeni munkátlanok segélyező egyesület munkanélküli tagjainak eddigi heti segélydíját, mely két frank és het kenyérré szoló utalvány volt, 4 frank és 50 centimre emelte.

Közgazdaság.

Teendőink a tarlószabaduláskor.

Nem írunk új dolgot, csak ismétljük azt, amelyet e lapok hasábjain már oly sokszor, de miként a gyakorlati élet számtalan példája mutatja, még nem elégszer hangsúlyoztunk.

Hazánkban, mint ismeretes, többnyire szárazság uralkodik a tarlószabaduláskor; éppen ezért minden rendelkezésünkre álló eszközt és módot fel kell használnunk arra, hogy a tarló teljes kiszáradását megakadályozzuk. S ha kérdi valaki, hogy mi legyen hát ama eszköz, mely célra vezet, válaszul mast nem adhatunk, mint tanácsot a tarló minél korábbi feltörésére. Várni addig, míg a kereszteket lehordva, tarlónk teljesen felszabadul, hiba lenne; a kereszteket a lehető leghamarább kettős sorokba kell állítani s a sorközöket harmas hantó ekékkel leszántani. Sohse felejtjük el, hogy a kaszat nyomon kövesse az eke, meg pedig úgy, hogy az 7—8 centiméterrel mélyebb barázdát se huzzon. Hogy miért? azt elmondjuk a következőkben: Sietni kell a szántással azért, mert a felszabadulás utáni rögtöni szántással megakadályozzuk a föld gyors kiszáradását, előmozdítjuk a gyomok kikelesését és megnehezítvén az alsóbb rétegek viztartalmának elparolgasát, kömyebben eszközölhetjük a későbbi szántásokat is. Ha a tarló hosszú ideig van kitéve a szélnek s a nap hevének, a talajok — különösen a kötöttebbek — az esőzések beállta előtt egyáltalán nem száthatók. Hét-nyolcz centiméternyi mélyebben pedig azért nem szabad dolgoznunk, mert akkor veszélyeztetve lenne ama szándék, mely a gyomok tökéletes kiirtására irányul, ugyanis a tarlón igen sok gyommag hever, s ha az idejekorán sekélyen a talajba fordítatik, már az első eső után csirázásnak indul s a fejlődő gyomok vagy egy boronával, vagy a következő szántással tönkre tehetők, ellenben ha mélyen borítanunk alá, akkor a gyom csak tavasszal lát napvilágot a tavaszi vetés fejlődésével egyidejűleg.

A szántást nyomon kövesse a gyűrűs henger, mert a sekélyen lefordított tarló nagyon üregessé teszi a földet s az ilyen üreges, laza és később erősen ülepedő talajban a fejlődő növények nem jól érik magukat. A gyűrűs henger összenyomván a földet, fokozza annak vízfelszívó képességet s előmozdítja a gyomok gyorsabb kikelesét.

Ha a tarló műtrágyával kapcsolatos zöldtrágyázás céljából csillagfürttel, ősziborsóval, ősi búkkönyvel vagy más zöldtrágya növényvel vettetnek be, egy a szántás és hengerezéssel lépést tart a vetés is, melyet újból a gyűrűs henger munkája követ.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár részvénytársaság könyvnyomdájában

Fogorvos

PERL JÓZSEF

American Dentist

Amerikában kiképzett Plombeur
jelenleg itt időzik.

Készít műfogakat és légnymatu fogsorokat vulcanitban és aranyban. Korona- és hidmunka (szájpadlás nélkül).

Végez mindennemű fogorvosi műtéteket, u. m.: fogaknak teljesen fájdalom nélkül való kihuzását, fogak és gyökerek tömését arannyal és más jónak bizonyult tömőanyaggal.

Lakása: „Két Hattyu“ szálloda 8 sz.

Rendel d. e. 9—12-ig, d. u. 2—5-ig.

Tartózkodási idő: folyó hó 25-éig.

Sz. 81—1901.

Hirdetmény.

A balázsfalvi ev. ref. egyház 12 (tizenkettő) kocsi-rakomány (1200 mm.) tégláégetésre alkalmas hasogatott száraz tölgyfa szállítására versenytárgyalást hirdet. Zárt ajánlatok, a kikötendő egész szállítási díj 5%-ának mint bánatpénznek csatolásával, alóirt telkészhöz f. évi augusztus 1-ig beküldendők. Később érkező ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

A fa f. évi aug. 20-ig lesz szállítandó.

Az ev. ref. egyház előjárósága.

Balázsfalva, 1901. évi július hó 19-én.

Pataki Márton,
gondnok.

Cserezsnyés Ödön,
ev. ref. telkész.

Sz. 2733/1901.
tkvi.

Hirdetmény.

Balázsfalva falu község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. sz. szabályrendeletre képest átalakították, s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX. t.-cz., az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. és az 1891. évi XVI. t.-cz. a tényleges birtoklás tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. törvényekben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatban fogantatottak.

E czélból az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás **Balázsfalva falu községben 1901. évi augusztus hó 19-én** fog kezdődni.

Felhívom ennél fogva összes érdekeltek, hogy:

1. A hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jöhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, akik a teleknyvjokönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák be.

3. Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5, 6, 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek.

4. Azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyisint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy a törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságtól.
Balázsfalván, 1901. évi július hó 6-án.

Csiszér Sándor,
kir. aljárásbíró.

3536 2-3

Sz. 2738—1901.
tkvi.

Hirdetmény.

Balázsfalva város telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. sz. szabályrendeletre képest átalakították, s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX. t.-cz., az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. és az 1891. évi XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-czikben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatban fogantatottak.

E czélból az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás **Balázsfalva városában a község házában 1901. évi szeptember hó 4-én** fog kezdődni.

Felhívom ennél fogva összes érdekeltek, hogy:

1. A hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg, és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál

bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jöhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, akik a teleknyvjokönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák be.

3. Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886. évi XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda törekedjenek, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt ismerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik, és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezményektől is elesnek.

4. Azoknak, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy egyéb már megszűnt jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyisint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Balázsfalván, 1901. évi július hó 9-én.

Csiszér Sándor,
kir. aljárásbíró.

3539 1-3

Hirdetéseket

felvesz lapunk kiadóhivatala.

245—1901.
végrh. szám

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíró 1901. évi V. 192. sz. végzése következtében dr. Draia Eneis szászvárosi ügyvéd által képviselt Pap Gyuláné zalathnai lakos javára Moldován Janosné petrozsani ellen 78 kor, s jár. erejéig 1900. évi november hó 17-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 653 koronára becsült következő ingóságok, n. m. szobabútornerű, ruha, széna, esővestengeri, 4 sertés és 1 tehén nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbíró 1901. évi V. 254. sz. végzése folytán 78 kor. tőkekövetelés, 1% váltódíj és eddig összesen 109 kor. 82 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Petrozsán községben végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközésére 1901. évi július hó 30-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legelőbbet ígérőknek, szükség esetén becsiron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Abrudbányán, 1901. évi július hó 4. napján.

Scherer Gáspár,
kir. bírósági végrehajtó.

3541 1-1

361—1901.
végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszék 1898. évi 3112. sz. végzése következtében Dr. Majer Odón ügyvéd által képviselt Glück Adolf javára Kappel Benjamin ellen 1000 kor. s jár. erejéig 1898. évi április hó 9-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 890 koronára becsült 3 ló, 3 borjú, 1 eszék, 1 bivalborjú és 1 lószekérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. járásbíró 1901. évi V. 54. számú végzése folytán 1000 korona tőkekövetelés, ennek 1898. évi január hó 16-ik napjától járó 6% kamatai, 1% váltódíj és eddig összesen 229 kor. 49 fillérben bíróilag már megállapított hátralék költségek erejéig Ispánlakán végrehajtást szenvedett neje Janowitz Eszter lakásán leendő eszközésére 1901. évi augusztus hó 1-ső napjának dél-lőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőknek becsiron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Maros-Ujvárt, 1901. évi július hó 10. napján.

Dergán János,
kir. bír. végrehajtó.

3542 1-1

Zamatos Cuba-kávét fél kiló 70 krtól kezdve kapható!

Tisztelettel tudatom, hogy 32 éves üzletemet

— főtéri saját házamba költöztettem át, —

a megyei híddal átellenben, — hol is szép tiszta, kényelmes, világos és kellő nagy helyiségben vannak, nagy részben újonnan érkezett cikkeim minden kívánalomnak megfelelőleg berendezve és így a gyors kiszolgálás biztosítva van. Mivel pedig a nagy házbért nem kell az árakra számítnom, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az összes árukat jutányosabban árusíthatom el. Tisztelet vevőimet — kiknek 32 éves szíves partfogásukat a legalázatosabban megköszönöm — kérem ezen jóságos támogatásukkal új üzletemet is megajándékozni.

Az új üzlet május hó 6-án nyílt meg.

Egyben bátorodom tudatni, hogy mindenkinek, ki üzletemet becses látogatásával megtisztelni sziveskedik, vásárlásához kellemes ajándékot fogok mellékelni.

Szíves köszönetemet ismételve, becses látogatásukat kérve, maradok

teljes tisztelettel:

BISZTRITSÁNY LAJOS.

Aussigi legerősebb rézgálicz és permetező-gépek, beocsini román- és portland-czement szállított áron szintén kaphatók.

Egy Wertheim pénzes-szekerény íróasztallal olesó áron eladó.

3312 30-52

Bármily cikkre megrendelést elfogadok és gyorsan megszerzek.

A múlt évben oly jónak bizonyult gyémánt acél-kaszák (jótállás mellett) már megkerestek.

Nickel- és alpacca-kanalakat leszállított áron ajánlok.